

Sygn. akt V GC 389/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu Wydział V Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Kędzia

Protokolant: Małgorzata Wywijas

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2017 roku w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa: J. C.

przeciwko: M. N.

o zapłatę

orzeka:

I. zasądza od pozwanego M. N. na rzecz powódki J. C. kwotę 12.314,46 zł. (słownie: dwanaście tysięcy trzysta czternaście złotych czterdzieści sześć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 12.140,10 zł. od dnia 15.03.2016 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4.233,00 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Krzysztof Kędzia

Sygn. akt V GC 389/17

UZASADNIENIE

W dniu 08.12.2016 roku pełnomocnik powódki J. C. wniósł pozew w postępowaniu upominawczym przeciwko M. N. o zapłatę kwoty 12.314,46 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 12.140,10 zł. od dnia 15.03.2016 roku do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podano, że powódka wykonała na zlecenie pozwanego usługę transportową. Z tego tytułu domaga się wynagrodzenia w kwocie 12.140,10 zł. i rekompensaty za nieterminową zapłatę w kwocie 174,36 zł.

W dniu 25.01.2017 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu wydał nakaz w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu.

Pełnomocnik pozwanego złożył sprzeciw od tego nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa. Zarzucono, że powódka wykonała przewóz z sposób wadliwy i strony prowadzą negocjacje co do terminu spłaty zadłużenia.

Ponadto wniesiono o zasądzenie kosztów od powódki na rzecz pozwanego według norm przepisanych.

Sąd ustalił , co następuje:

Powódka i pozwany zawierali, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, umowy o wykonanie usług transportowych. Na mocy tych umów pozwany zlecił powódce przewozy towarów. Po wykonaniu 7 zleceń, powódka wystawiła pozwanemu w dniu 29.02.2016 roku fakturę na kwotę 12.140,10 zł. Termin zapłaty wyznaczono do dnia 14.03.2016 roku.

Dowód: faktura k. 6.

Pozwany nie zapłacił wynagrodzenia powodowi i w związku tym przewoźnik wezwał go do zapłaty.

Dowód: wezwanie k. 7, potwierdzenia nadania k. 8.

Sąd pominął dowód z przesłuchania stron, gdyż nie stawily się na rozprawę, pomimo wezwania do osobistego stawiennictwa pod rygorem pominięcia dowodu z przesłuchania.

Sąd zważył , co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika niezbicie, że strony procesu zawierały umowy przewozu rzeczy. Tego rodzaju umowa została uregulowana w treści art. 774 k.c. Powódce, jako przewoźnikowi, należy się wynagrodzenie za wykonane przewozy w kwocie 12.410,10 zł. Pozwany zarzucił, że powództwo jest przedwczesne, gdyż powód wykonał usługi transportowe w sposób wadliwy i strony prowadzą negocjacje co do spłaty zadłużenia.

Postępowanie dowodowe wykazało, że zarzuty są bezzasadne. Na pozwanym ciążył obowiązek wykazania nienależytego wykonania przewozów przez pozwanego i ewentualnej szkody (art. 6 k.c.). Nie zgłoszono w tym zakresie żadnych wniosków dowodowych.

Wobec tego należało zasądzić kwotę 12.140,10 zł. tytułem należnego wynagrodzenia - na mocy art. 774 k.c. Dodatkowo powódce należą się odsetki za opóźnienie w transakcjach handlowych - na mocy art. 7 i 11b. ustawy z dnia 28.03.2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych

Przedmiot sporu dotyczy także kwoty 174,36 zł., którą dochodzi powód na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 28.03.2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Jest to nowe uprawnienie, wprowadzone przez ustawodawcę, którego celem jest zwrot wierzycielowi kosztów, jakie doniósł przy dochodzeniu kwoty należnej mu od dłużnika. Polega to na tym, że od dnia nabycia przez wierzyciela uprawnienia do naliczenia odsetek z tytułu przekroczenia terminów zapłaty należności, przysługiwać mu będzie kwota tzw. stałej rekompensaty. Wysokość rekompensaty została określona jako równowartość kwoty 40,00 euro przeliczonych na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez NBP ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne. Pozwany nie kwestionuje matematycznego wyliczenia kwoty. Pozwany pozostaje w zwole ze spełnieniem świadczenia i powódka słusznie domaga się zapłaty rekompensaty. Wezwanie do zapłaty jest czynnością zmierzającą do windykacji roszczenia.

Zgodnie z brzmieniem art. 10 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy wierzycielowi przysługuje rekompensata od dnia nabycia uprawnienia do odsetek, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub w art. 8 ust. 1 tej ustawy, bez wzywania.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że powodowi należy się kwota 174,36 zł.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach postanowiono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Pozwany przegrał w całości proces i dlatego sąd obciążył go kosztami procesu. Wysokość tych kosztów wynika z opłaty sądowej w kwocie 616,00 zł. wynagrodzenia pełnomocnika 3.600,00 zł. i opłaty skarbowej o pełnomocnictwa 17,00 zł.

SSR Krzysztof K.